

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/91/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011646
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125011646.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného X. XXXXXXXXXX XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 6. novembra 2025 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., narodený X. XXXXXXXXXX XXXX v Trenčíne, trvale bydliskom ul. XX. XXXXXXXX XXXX/X, C., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

je vinný, že

17. júla 2025 približne o 20:57 hod. v Skalke nad Váhom pred rodinným domom č. 115, pod vplyvom alkoholu a kokaínu, bežal k poškodenému B. D., ktorý sa v tom čase nachádzal v naštartovanom osobnom motorovom vozidle stojacom pri krajnici na výstražných svetlách, pričom obvinený držal v ruke nôž s rukoväťou čierno-žitej farby o celkovej dĺžke 22 cm a dĺžkou čepele 10 cm, s ktorým rôzne pohyboval a vykrikoval doposiaľ presne nezistené slová, pričom počas toho, ako sa približoval k poškodenému, s ktorým udržiaval očný kontakt, si predmetný nôž viackrát priložil k svojmu krku a pohybom znázornil podrezanie krku, čo poškodený pochopil ako hrozbu podrezaním jeho krku, z čoho nadobudol obavu o svoj život a zdravie,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona na trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa ukladá trest prepadnutia veci, a to noža s čierno-žltou rukoväťou s dĺžkou 22 cm, pričom podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, § 74 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

13.10.2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) na Okresný súd Trenčín („súd“) postupom podľa § 234 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na § 232 ods. 5 Tr. por. na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX („obžalovaný“) obžalobu 2Pv 340/25/3309 z 09.10.2025 pre podozrenie zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku („stíhaný skutok“).

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku uvedenému v obžalobe môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania stíhaného skutku. Pretože obžalovaný uznal vinu zo spáchania stíhaného skutku a na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal „áno“, pričom prokurátor súhlasil s prijatím tohto vyhlásenia obžalovaného a navrhol vykonať dokazovanie len k výrokom o trestnoprávných sankciách a výroku o ochrannom opatrení, súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne s tým, ako bol posúdený v podanej obžalobe, pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky stíhaného trestného činu, tj. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania obsiahnutých v spise nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Zároveň rozhodol, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykoná len k výrokom o trestnoprávných sankciách a výroku o ochrannom opatrení.

Na návrh procesných strán súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov (postupom podľa § 269 Tr. por.), a to z prílohovej obálky č. I. 138 odpisu z registra trestov a výpisu z evidencie priestupkov, ďalej zápisnice o ohliadke miesta činu na č. I. 96 a nasl., správy o povesti na č. I. 103, správy o výkone väzby na č. I. 104 a správy predloženej prokurátorom na hlavnom pojednávaní, ako aj čítaním znaleckého posudku na č. I. 65 a nasl. (postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por.).

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ celkom dvakrát prejednaný v trestnom konaní. V prvom prípade mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín 3T/25/2023 z 11.07.2023, právoplatným 11.07.2023, za spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. bol uložený peňažný trest 300,- €, ktorý zaplatil 25.07.2023 a preto sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V druhom prípade mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 0T/20/2024 z 25.01.2024, právoplatným 25.01.2024, za spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 12 mesiacov do 26.01.2025, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil a tak sa na neho tiež hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vo výpise z evidencie priestupkov má evidované spáchanie štyroch priestupkov, z toho priestupok zo 07.03.2023 bol proti občianskemu spolunažívaniu a spočíval vo fyzickom napadnutí inej osoby viacnásobným úderom päšťou do tváre, za čo bola uložená bloková pokuta 10,- €, priestupok z 21.04.2023 spočíval v prechode cez koľaje v mieste na to neurčenom, za čo bola uložená bloková pokuta 10,- €, priestupok z 02.07.2022 spočíval vo vzbudení verejného pohoršenia ležaním na verejnom mieste, za čo bolo uložené napomenutie a napokon priestupok z 03.06.2023 bol proti občianskemu spolunažívaniu a spočíval vo verbálnom napadnutí inej osoby, za čo bola uložená bloková pokuta 20,- €.

Po spáchaní stíhaného skutku bola na mieste jeho spáchania vykonaná ohliadka, v rámci ktorej bol ohliadnutý pozemok nachádzajúci sa pri rodinnom dome č. 115, kde asi 2 metre od bránky bol nájdený a zaistený nôž uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku.

Podľa správy z 04.08.2025 mesto Trenčín u obžalovaného neevidovalo spáchanie priestupku, ktorý by prejednával Mestský úrad v Trenčíne.

Pokiaľ ide o výkon väzby obžalovaného, možno sumarizovať, že tento bol do 26.08.2025 de facto bezproblémový. 19.09.2025 však ústav na výkon väzby hlásil incident, kedy museli byť použité donucovacie prostriedky, a to hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany a obžalovanému tiež založené putá. Obžalovaný na cele zhodil skriňu a v rukách držal dvere od toalety, na čo bol príslušníkmi zboru vyzvaný na upustenie od protiprávneho konania, na čo hodil dvere smerom na nich a vykročil proti nim slovami „no poďte“. Na to bol kopnutý, stratil rovnováhu a začal kopať nohami a klásť aktívny rozpor. Nakoniec ale bol spacifikovaný. K tomuto incidentu obžalovaný uviedol, že v tom čase bol dlho umiestnený sám na cele, nebolo mu umožnené nakúpiť tabak, z čoho bol nervózny a prestal sa ovládať. Od uvedeného incidentu však s ním už nebol žiaden problém.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria na osobu obvineného vyplynulo, že u obžalovaného v čase spáchania stíhaného skutku bola prítomná rozvinutá polymorfná závislosť, konkrétne od kanabinoïdov, metamfetamínu, alkoholu, zmiešaná porucha osobnosti s prevahou impulzívnych a narcistických rysov a v stavoch intoxikácie metamfetamínom aj gambling. V anamnéze tiež boli záznamy o zneužívaní benzodiazepínových anxiolytík a recidivujúca depresívna porucha, stredne ťažká fáza. Duševná porucha v pravom slova zmysle ale u neho zistená nebola, pretože porucha osobnosti takou nie je, nakoľko ide o poruchu, ktorá je trvalá a je charakterizovaná abnormálnou štruktúrou osobnosti, kedy sa abnormalita prejavuje hlavne v oblasti emotivity, vôle, konania a pudov. Niektoré osobnostné črty sú nadmieru vyvinuté a naopak niektoré nedostatočne. Samotná polymorfná závislosť a ani zmiešaná porucha osobnosti nemali forenzne významný vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť obžalovaného v čase spáchania stíhaného skutku. Obžalovaný jednoznačne mohol rozpoznať závažnosť a protiprávnosť svojho konania, ktoré nebolo paticky (chorobne) motivované, ale na cieľ zamerané a psychologicky zrozumiteľné. Svoje konanie vedel (mohol) ovládať v nepodstatne zmenšenej, forenzne nevýznamnej miere v dôsledku kombinovanej intoxikácie psychoaktívnymi látkami a jeho impulzivitu. Pobyť obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nie je nebezpečný, keďže u neho nie je prítomná duševná porucha v pravom slova zmysle. Je však predvídateľné, že v stave zmeneného vedomia (teda aj v stavoch intoxikácie alkoholom, prípadne aj inými psychoaktívnymi látkami) sa môže prejavovať agresívne. Preto bolo navrhnuté obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Čo sa týka prognózy obžalovaného z hľadiska skúsenosti lekárskej vedy a znalca, obžalovaný sa nachádza v štádiu uvedomovania si potreby zmeny. Veľmi dobre si je vedomý dôsledkov závislosti, vrátane trestnoprávných. Faktom je, že nie je možné sa vyliečiť zo závislosti, keďže diagnóza závislosti je celoživotná. Avšak je možné aj doživotne abstinovať. Obžalovaný je k závislosti formálne kritický, málo motivovaný, absentuje u neho zaangažovanosť pre zmenu životného štýlu, rolu abstinenta nemá internalizovanú, jeho osobnosť je abnormne štruktúrovaná (impulzivita, narcizmus), prítomné obranné mechanizmy (bagatelizácia, racionalizácia, projekcia, únik). Preto sa jeho prognóza javí ako dubiózna.

Okrem všeobecných zásad ukladania sankcií podľa § 33a Tr. zák. súd pri určovaní druhu a výmery trestu v súlade s § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na pôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní činu, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania činu. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa k spáchaniu stíhaného skutku priznal a tento úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. napomáhal súdu pri ukončení veci. Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. u neho nebola zistená žiadna. Za spáchanie stíhaného skutku mohol obžalovanému byť v súlade s § 360 ods. 2 Tr. zák. ukladaný trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 36 mesiacov. Aplikujúc všetky ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici trestnej sadzby 6 mesiacov, ktorý s prihliadnutím na kritériá podľa § 33a a § 34 Tr. zák. považoval za spravodlivý, primeraný a dostatočný na dosiahnutie jeho účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.. Výkon trestu súd podmienene neodložil a na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže počas 10 rokov predchádzajúcich spáchaniu stíhanej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu, súd v prvom rade poukazuje, že obžalovanému ukladal trest nepodmienečný, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovanému v minulosti už bol uložený tzv. alternatívny trest a aj trest tzv. podmienečný, teda síce trest odňatia slobody, ale nespojený s priamym obmedzením osobnej slobody. Tieto tresty obžalovaný síce vykonal a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený, súčasne však tie evidentne nevedli k jeho náprave a opätovne sa dopustil trestnej činnosti. Navyše sa jedná o tzv. špeciálnu recidívu, pretože pre totožnú trestnú činnosť už bol odsúdený, pričom sa osvedčil len v pomerne krátkom čase pred tým, ako spáchal stíhaný skutok.

Na rozdiel od návrhu prokurátora v rámci konania o dohode o vine a treste, na ktorom zotrval aj na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči, súd obžalovanému neuložil nepodmienečný trest odňatia slobody až 12 mesiacov, ale na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby 6 mesiacov. V prvom rade nepovažoval za správnu úvahu prokurátora, že trest v ním navrhovanej výmere by obžalovanému mal byť uložený, pretože stíhaný skutok je tzv. špeciálnou recidívou k jeho predošlému odsúdeniu. Je síce nepochybné, že o tzv. špeciálnu recidívu v prejednávanej veci išlo, súčasne je ale zrejmé, že jednak predošlé odsúdenie má obžalovaný zahladené a jednak bola táto skutočnosť súdom už zohľadnená pri ukladaní trestu ako nepodmienečného. Ďalej súd poukazuje, že obžalovanému je nepodmienečný trest odňatia slobody ukladaný prvýkrát, a tak z ničoho nevyplýva, že by tento najprísnejší trest, ktorý je spojený s priamym obmedzením osobnej slobody, hoci aj na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nenaplnil jeho účel predpokladaný v § 34 ods. 1 Tr. zák.. Nemohol zostať v tomto smere opomenutý ani sebakritický postoj obžalovaného prezentovaný tak v priebehu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, a to tak vo vzťahu ku stíhanému skutku, ako aj vo vzťahu ku incidentu, ktorý sa stal v priebehu výkonu väzby. Ak práve aj týmto incidentom argumentoval prokurátor pri jeho návrhu, súd pripomína, že v priebehu celého výkonu väzby bol zaznamenaný len jeden takýto incident, inak možno výkon väzby obžalovaného hodnotiť ako bezproblémový. Prokurátor tiež pri jeho návrhu argumentoval rizikovým správaním obžalovaného, užívaním omamných látok obžalovaným pred výkonom väzby a spáchanými priestupkami. Pokiaľ ide o rizikové správanie obžalovaného, súd dáva do pozornosti vypracovaný znalecký posudok na osobu obžalovaného, podľa ktorého ten nie je nebezpečný pre spoločnosť. Čo sa týka užívania návykových látok obžalovaným, znaleckým posudkom na osobu obžalovaného bola zistená jeho polymorfná závislosť. Túto však podľa názoru súdu nevyrieši uloženie nepodmienečného trestu dlhšieho trvania, ale ochranné liečenie (liečenia), ktoré obžalovanému boli uložené, ako súd ešte uvedie. Napokon vo vzťahu k obžalovaným spáchaným priestupkom si treba uvedomiť, že jednak tie boli menšej závažnosti, čo je zrejme aj z výšky pokút, ktoré obžalovanému za ich spáchanie boli uložené a jednak ich spáchanie bolo okrem iného zohľadnené pri nevhľadnutí poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a teda by išlo o ich duplicitné zohľadnenie v neprospech obžalovaného, čo nie je prípustné. Záverom v tejto časti ešte súd poukazuje, že v teoretickej rovine u obžalovaného prichádzal do úvahy dokonca aj postup podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., ktorý však súd s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu neaplikoval, čo tiež nie je bez významu pri rozhodovaní o konečnej výmere uloženého trestu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia noža, ktorý bol použitý na spáchanie stíhaného činu s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa jeho vlastníkom stáva štát.

Napokon súd podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v súlade s odporúčaním znalca podľa znaleckého posudku na osobu obžalovaného tomuto uložil aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie, avšak nie v znalcom navrhovanej ambulantnej forme, ale vo forme ústavnej. V tomto smere súd poukazuje na dikciu aktuálne účinného znenia § 74 ods. 1 Tr. zák. a skutočnosť, že ochranné liečenie (liečenia) súd obžalovanému ukladal práve popri nepodmienečnom treste odňatia slobody. inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.